

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENTIA NATIONALA DE ADMINISTRARE
FISCALA

Directia generala de solutionare a
contestatiilor

DECIZIA NR. _ 17 _ / _____ 2007
privind solutionarea contestatiei depusa de
SC T SRL
inregistrata la Agentia Nationala de Administrare Fiscala

Directia generala de solutionare a contestatiilor din cadrul Agentiei Nationale de Administrare Fiscala a fost sesizata de SC T SRL prin adresa, inregistrata la Agentia Nationala de Administrare Fiscala, asupra reluarii procedurii administrative de solutionare a contestatiei depusa de societate, solutionare suspendata prin Decizia Ministerului Finantelor Publice.

Cu adresa, Directia Generala a Finantelor Publice * a inaintat Agentiei Nationale de Administrare Fiscala - Directiei generale de solutionare a contestatiilor o copie a Sentintei Civile din 2006 pronuntata de Curtea de Apel * in dosar pe 2006 definitiva si irevocabila prin Decizia civila din 2006 pronuntata de Inalta Curte de Casatie si Justitie in dosar pe 2006 prin care Agentia Nationala de Administrare Fiscala a fost obligata sa solutioneze pe fond contestatia formulata de SC T SRL impotriva deciziei de impunere.

Contestatia este formulata impotriva Deciziei de impunere emisa de Directia Generala a Finantelor Publice * prin care s-au stabilit obligatii bugetare suplimentare de plata in suma totala de x lei reprezentand :

- dobanzi aferente TVA stabilita suplimentar,
- penalitati de intarziere aferente TVA,
- impozit pe profit,
- dobanzi aferente impozitului pe profit,
- penalitati de intarziere aferente impozitului pe profit,

precum si diminuarea impozitului pe veniturile microintreprinderilor cu suma de y lei, a dobanzilor aferente cu suma de z lei si a penalitatilor de intarziere cu suma de q lei.

Prin Decizie s-a dispus suspendarea solutionarii cauzei pana la pronuntarea unei solutii definitive pe latura penala, procedura de solutionare urmand a fi reluata la incetarea motivului care a determinat suspendarea.

Cu adresa inregistrata la Agentia Nationala de Administrare Fiscala - Directia generala de solutionare a contestatiilor, societatea a transmis Rezolutia din 19.01.2006 a Parchetului de pe langa Tribunalul *, pronuntata in dosarul pe 2004, prin care s-a dispus neinceperea urmaririi penale fata de asociatii SC T SRL pentru faptele consemnate in raportul de inspectie fiscala.

Contestatia a fost depusa in termenul prevazut de art.177 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, avand in vedere ca decizia de impunere a fost expediata de Directia Generala a Finantelor Publice * cu adresa primita de societate, conform semnaturii de primire si stampilei aplicate pe adresa respectiva, aflata in copie la dosar, iar contestatia societatii a fost inregistrata la Directia Generala a Finantelor Publice *.

Constatand ca in speta sunt intrunite conditiile prevazute de art.175 si art.179 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, Directia generala de solutionare a contestatiilor din cadrul Agentiei Nationale de Administrare Fiscala este legal investita sa solutioneze contestatia formulata de SC T SRL.

I. Prin contestatia formulata contestatoarea arata ca in perioada martie - septembrie 2005 a fost verificata de organele de inspectie fiscala din cadrul Directiei Generale a Finantelor Publice *, prin delegarea de competenta de control in baza adresei Agentiei Nationale de Administrare Fiscala - Directia generala de inspectie financiar - fiscala, cu privire la relatiile comerciale desfasurate cu SC A SA.

Contestatoarea precizeaza ca desi perioada * - * a fost verificata de organele de inspectie fiscala din cadrul Directiei Generale a Finantelor Publice *, s-a decis reverificarea acestei perioade, in baza unor date si elemente "mai mult sau mai putin imaginare si pe o reinterpretare a legislatiei in scopul vadit de a se stabili cat mai multe impozite si taxe in sarcina societatii, de a se reliefa cat mai multe nereguli in activitate", invocand in sustinerea afirmatiilor facute prevederile art.95 si art.102 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 republicata privind Codul de procedura fiscala.

Totodata, societatea sustine ca inspectia fiscala nu putea sa aiba ca obiect decat perioada incepand cu 1 ianuarie * si considera ca fiind fara temei legal diferentele de obligatii bugetare stabilite pentru perioada * - * reprezentand impozit pe profit si accesoriile aferente.

Societatea considera ca diferentele de impozit pe profit se datoreaza faptului ca nu s-au admis la deducere cheltuielile cu salariile, motivand ca pe langa personalul direct productiv orice societate are si

“personal auxiliar care sa asigure paza, intretinere de spatii de productie si utilaje, confectionare de echipament de lucru si de protectie pentru uzul propriu, personal administrativ”, iar prin specificul activitatii de constructii, exista perioade cand din “cauza vremii sau a unor sincope in activitate se inregistreaza cheltuieli, dar nu se inregistreaza venituri impozabile”.

De asemenea, societatea contesta faptul ca nu s-au admis la deducere la calculul impozitului pe profit cheltuielile cu comisioanele bancare, motivand ca acestea s-au inregistrat in contabilitate in baza extraselor de cont, fiind aferente unor avansuri incasate sau restituite de la /catre SC A SA, a caror oportunitate nu poate fi judecata decat de catre agentul economic.

Cu privire la diferenta de venituri in suma de x lei reprezentand servicii facturate, societatea considera ca au fost luate in calculul impozitului pe profit pe trimestrele I - III/2003, dar a fost “neglijata la calculul impozitului pe profit pe trim.IV, fara a se stabili diferente de impozit pe profit, ci doar dobanzi si penalitati”.

Societatea contesta reconsiderarea veniturilor realizate din activitatea de prestari servicii in constructii ca fiind impozabile, prin reinterpretarea de catre organele de inspectie fiscala a prevederilor Ordonantei Guvernului nr.24/1998 privind regimul zonelor defavorizate, motivand faptul ca “SC T SRL nu a contractat lucrari de constructii in nume propriu in afara zonei defavorizate, iar in baza contractului de subantrepriza incheiat cu SC A SA a asigurat cu personal propriu executarea lucrarilor in subantrepriza pentru antreprenorul general”.

De asemenea, societatea contesta dobanzile si penalitatile de intarziere stabilite suplimentar privind TVA pentru perioada * - *, intrucat aceasta perioada a mai fost verificata de Directia Generala a Finantelor Publice * prin procesul verbal incheiat in data de *, iar factura a facut obiectul acestui control.

Cu privire la diminuarea impozitului pe veniturile microintreprinderilor societatea considera ca aceasta diferenta a fost stabilita artificial prin “repunerea veniturilor din factura, factura care a fost verificata de catre Directia Generala a Finantelor Publice * si inregistrata in contabilitate la momentul emiterii sale”.

Societatea contesta constatările organelor de inspectie fiscala cu privire la relatiile comerciale intre societatile comerciale A SA si T SRL in ceea ce priveste realitatea veniturilor facturate de contestatoare catre SC A SA, aspecte cuprinse in procesele verbale de control incheiate la fiecare societate si in raportul de inspectie fiscala incheiat la SC T SRL.

Astfel, societatea contesta faptul ca desi organele fiscale au constatat nerealitatea unor venituri facturate de catre SC T SRL catre

SC A SA, nu s-a dispus diminuarea veniturilor impozabile ale contestatoarei si nici nu au fost considerate cheltuieli nedeductibile fiscal pentru SC A SA.

De asemenea, societatea solicita suspendarea executarii deciziei de impunere pana la solutionarea contestatiei, in conformitate cu prevederile art.184 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 republicata privind Codul de procedura fiscala.

II. Prin Raportul de inspectie fiscala, care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere contestata, inspectorii fiscali din cadrul Directiei Generale a Finantelor Publice * au constatat urmatoarele :

- in cursul anului 2003 societatea a obtinut venituri in suma de x lei cu TVA aferenta in suma de y lei din prestari servicii cu mijloace de transport, iar factura de servicii a fost emisa pentru toata suma si inregistrata ca venituri in evidentele contabile in data de *.

De asemenea, in cursul anului * societatea a obtinut venituri din prestari servicii cu mijloace de transport in suma de z lei cu TVA aferenta in suma de q lei, iar factura a fost emisa si inregistrata ca venituri in data de *.

Intrucat societatea nu a intocmit lunar facturi pentru serviciile prestate si nu a inregistrat lunar veniturile aferente si TVA colectata corespunzatoare, organele de inspectie fiscala au procedat la repunerea lunara a TVA pe perioada la care se refera serviciile facturate cu sumele lunare reprezentand TVA colectata.

Prin repunerea TVA colectata aferenta celor doua facturi de prestari servicii la perioada corespunzatoare prestarii serviciilor s-au stabilit dobanzi de plata in suma de x lei si penalitati de intarziere in suma de y lei.

De asemenea, in perioada * - * societatea a incasat prin banca de la SC A SA diverse sume de bani in valoare totala de x lei cu titlu de avans marfa, sume de bani care le-a restituit catre SC A SA, in interval de cateva zile, fara a le intrebuinta conform obiectului operatiunii in scris in documentele de plata.

Contestatoarea nu a emis in termen de 3 zile facturi fiscale pentru incasarea avansurilor si nu a colectat TVA aferenta avansurilor incasate, iar pentru nevirarea in termenele legale a obligatiilor de plata privind TVA care trebuia colectata la avansurile incasate, organele de inspectie fiscala au calculat dobanzi in suma de y lei si penalitati de intarziere in suma de z lei.

- cu factura din anul * societatea a facturat catre SC A SA prestari servicii cu autoutilitarele efectuate in perioada * - * in valoare de x lei, inclusiv TVA. Prin repunerea veniturilor din factura in perioada in care s-au efectuat prestarile de servicii, organele de inspectie fiscala au

procedat la recalcularea impozitului pe veniturile microintreprinderilor stabilind o diferenta in minus, in suma de z lei.

Pe cale de consecinta, au fost recalculate accesoriile, rezultand o diferenta in minus la dobanzi in suma de q lei, iar la penalitatile de intarziere o diferenta in minus in suma de w lei.

- desi SC T SRL are sediul social in zona defavorizata, poseda certificat de investitor in zona defavorizata si a angajat personal muncitor preluat din somaj, organele de inspectie fiscala au stabilit ca societatea nu poate beneficia de scutirea de la plata impozitului pe profit pentru profitul obtinut din desfasurarea de activitati in afara zonei defavorizate.

Astfel, din devizele de lucrari si situatii de plata intocmite de SC T SRL, in calitate de subantreprenor, catre SC A SA, in calitate de antreprenor general, s-a constatat ca cea mai mare parte a prestarilor de servicii in constructii facturate catre antreprenorul general se refera la obiective de constructii situate in localitati care nu sunt declarate zone defavorizate, respectiv din totalul prestarilor de servicii facturate in valoare de x lei, prestarile de servicii in constructii in valoarea de y lei sunt aferente unor obiective de constructii aflate in localitati care nu sunt declarate zone defavorizate.

De asemenea, organele de inspectie fiscala au constatat ca in perioada ianuarie * - decembrie * contestatoarea a inregistrat cheltuieli cu salariile si contributiile sociale aferente acestora pentru angajatii care au efectuat diverse servicii pentru SC A SA fara a se factura si inregistra veniturile aferente prestarilor executate de acest personal, iar prestarile de servicii cu autoturisme au fost de fapt o activitate de inchiriere de mijloace auto, fara operator si astfel veniturile realizate nu beneficiaza de scutire la plata impozitului pe profit.

Avand in vedere prevederile art.9 alin.3) din Hotararea Guvernului nr.728/2001 privind partea din profitul impozabil aferent fiecarei operatiuni/activitati pentru care nu beneficiaza de scutire de la plata impozitului pe profit, organele de inspectie fiscala au stabilit suplimentar un impozit pe profit in suma de x lei, iar pentru nevirarea in termenele legale a impozitului au fost calculate dobanzi in suma de y lei si penalitati de intarziere in suma de z lei.

III. Avand in vedere actele si documentele dosarului, sustinerile contestatoarei in raport cu prevederile actelor normative invocate de contestatoare si de organul de inspectie fiscala, se retin urmatoarele :

1. Referitor la invocarea de catre societate a exceptiei reverificarii perioadei * - *, fara existenta de date si elemente suplimentare, aspect corespunzator diferentei de impozit pe profit,

dobanzi aferente, penalitati de intarziere stabilite pentru perioada * - octombrie * precum si diminuarii impozitului pe veniturile microintreprinderilor, a dobanzilor aferente si a penalitatilor de intarziere, cauza supusa solutionarii este daca organele de inspectie fiscala au avut elemente noi necunoscute la verificarea anterioara pentru a putea efectua reverificarea acelorasi obligatii bugetare pentru aceeasi perioada.

In fapt, in baza referatului de reverificare conducerea Directiei de inspectie fiscala din cadrul Directiei Generale a Finantelor Publice *, in baza delegarii de competenta transmisa de Agentia Nationala de Administrare Fiscala - Directia generala de inspectie financiar-fiscala, a aprobat *“reverificarea fiscala a impozitului pe veniturile microintreprinderilor pentru perioada * - *, a impozitului pe profit pentru perioada * - *, respectiv pentru perioada * - * si a taxei pe valoarea adaugata pentru perioada * - **”*.

Nefiind de acord cu reverificarea societatea considera ca fiind fara temei legal stabilirea diferentei de impozit pe profit, a dobanzilor aferente si a penalitatilor de intarziere, precum si diminuarea impozitului pe veniturile microintreprinderilor, a dobanzilor si penalitatilor de intarziere, constatate anterior de reprezentantii Directiei Generale a Finantelor Publice *.

In drept, art.103 alin.3) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala republicata prevede ca :

“Inspectia fiscala se efectueaza o singura data pentru fiecare impozit, taxa, contributie si alte sume datorate bugetului general consolidat si pentru fiecare perioada supusa impozitarii. Prin exceptie, conducatorul inspectiei fiscale competent poate decide reverificarea unei anumite perioade daca, de la data încheierii inspectiei fiscale si pâna la data împlinirii termenului de prescriptie, apar date suplimentare necunoscute inspectorilor fiscali la data efectuării verficarilor sau erori de calcul care influenteaza rezultatele acestora.”

In temeiul prevederilor mentionate se retine ca reverificarea aceleiasi perioade si aceluasi tip de obligatii bugetare reprezinta o exceptie care opereaza numai in cazurile exprese prevazute de lege, respectiv in situatia in care de la incheierea inspectiei fiscale si pana la implinirea termenului de prescriptie apar date suplimentare, necunoscute inspectorilor fiscali la data efectuării verficarilor sau erori de calcul, exceptiile fiind de stricta interpretare si aplicare.

Din documentele aflate la dosarul cauzei se retine ca reverificarea s-a efectuat in baza referatului aprobat de conducerea Activitatii de control fiscal din cadrul Directiei Generale a Finantelor Publice *, la sesizarea Ministerului Administratiei si Internelor -

Inspectoratul de Politie al judetului * - Serviciul de investigare a fraudelor, care prin adresa au solicitat, in vederea solutionarii dosarului penal, *“efectuarea unui control incrucisat la SC A SRL si SC T SRL prin care sa se stabileasca daca intre cele doua societati au avut loc relatii comerciale, care a fost natura acestora, daca s-au respectat prevederile legale si daca vreuna din cele doua societati a fost prejudiciata urmare a relatiilor avute”*.

Avand in vedere ca organele de politie au solicitat reverificarea agentului economic in vederea definitivarii dosarului penal, aceasta adresa constituie un element nou, necunoscut organelor de inspectie fiscala la verificarea anterioara, ceea ce da dreptul organelor de inspectie sa reverifice societatea pentru aceeasi perioada si aceleasi obligatii fiscale.

In acelasi sens este si punctul de vedere transmis de Directia juridica, intr-o speta similara, in care se precizeaza ca : "datele suplimentare au rezultat din solicitarile Inspectoratului General al Politiei Romane formulate prin adresa [...]. Avand in vedere faptul ca, reverificarea a condus la stabilirea de obligatii fiscale suplimentare, [...], apreciem ca sunt indeplinite conditiile enumerate anterior."

De asemenea, prin punctul de vedere transmis de Directia juridica se mentioneaza ca : "Imprejurarea ca prin Rezolutia Parchetului [...] s-a confirmat propunerea de neincepere a urmaririi penale fata de administratorul societatii, nu schimba realitatea datelor suplimentare necunoscute organelor de control la momentul efectuarii primului control si debitelor datorate bugetului de stat. [...]"

Precizam faptul ca, prin rezolutia de neincepere a urmaririi penale impotriva administratorului societatii s-a stabilit doar faptul ca acesta nu raspunde penal, nu si faptul ca debitele stabilite prin procesul verbal contestat nu sunt legal datorate, pe cale de consecinta, nu suntem de acord cu solutia de admitere a contestatiei in temeiul art.19 din Ordonanta Guvernului nr.70/1997."

In consecinta, urmeaza ca aceasta exceptie sa fie respinsa ca neintemeiata, iar contestatia sa fie solutionata pe fond.

2. Referitor la suma reprezentand dobanzi aferente TVA si suma reprezentand penalitati de intarziere aferente TVA,

cauza supusa solutionarii este daca aferent autoturismelor puse la dispozitia SC A SA contestatoarea avea obligatia sa colecteze lunar TVA sau aceasta obligatie ii revenea la momentul emiterii facturilor, in conditiile in care intre cele doua societati nu a fost incheiat contract.

In fapt, in anul * societatea contestatoare a achizitionat in leasing, in baza contractelor incheiat cu M SA Bucuresti si cu P SA Bucuresti, un numar de * autoturisme Dacia Pick-up si o Skoda Octavia.

Aferent acestora a platit societatile de leasing ratele lunar, deducand TVA, corespunzator ratelor.

Autoturismele au fost puse la dispozitia societatii comerciale A SA in schimbul achitarii ratelor de leasing, iar intre cele doua societati, asa cum rezulta din cuprinsul raportului de inspectie fiscala, nu exista incheiat vreun contract care sa stipuleze facturarea lunara a sumelor pe care contestatoarea urma sa le incaseze de la SC A SA.

Pentru aceste servicii SC T SRL a emis factura cu o valoare de x lei si TVA aferenta de y lei, care se refera la perioada martie - octombrie *, iar din specificatia anexa la factura rezulta ca s-au facturat echivalentul ratei 0 si 7 rate lunare.

De asemenea, contestatoarea a emis factura cu o valoare de z lei si TVA aferenta de q lei, care se refera la perioada noiembrie * - aprilie *, iar din specificatia la factura rezulta ca s-au facturat echivalentul a 5 rate lunare, pe perioada noiembrie * - aprilie *, pentru ambele contracte de leasing.

Contestatoarea a colectat TVA aferenta celor doua facturi la data emiterii acestora.

In drept, art.14 din Legea nr.345/2002 republicata privind taxa pe valoarea adaugata, aplicabila in anul 2003, prevede :

“Faptul generator al taxei pe valoarea adaugata ia nastere in momentul efectuarii livrarii de bunuri si/sau in momentul prestarii serviciilor, cu exceptiile prevazute de prezenta lege.”

De asemenea, la art.134 alin.3) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, in vigoare incepand cu 1 ianuarie 2004, se mentioneaza ca : *“Faptul generator al taxei intervine si taxa devine exigibila, la data livrarii de bunuri sau la data prestarii de servicii, cu exceptiile prevazute în prezentul titlu.”*

Totodata, potrivit art.68 alin.2 din Hotararea Guvernului nr.598/2002 pentru aprobarea Normelor de aplicare a Legii nr.345/2002 privind taxa pe valoarea adaugata :

“Pentru prestarile de servicii, altele decât cele prevazute la alin. (3) si (4), prestatorii sunt obligati sa emita facturi fiscale sau alte documente legal aprobate, la data finalizarii prestarii serviciilor sau, dupa caz, la sfârșitul lunii în care prestarea serviciilor a fost finalizata, în functie de natura acestora. Pentru avansurile încasate se aplica si prevederile alin. (5).”

iar la art.155 alin.2 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal se prevede ca : *“Pentru livrari de bunuri factura fiscala se emite la data*

livrării de bunuri, iar pentru prestări de servicii, cel mai târziu până la finele lunii în care prestarea a fost efectuată.”

In temeiul acestor prevederi legale se retine ca exigibilitatea taxei pe valoarea adaugata intervine la momentul livrării sau la data prestării, cu exceptiile prevazute de lege.

In cazul in speta natura prestării consta in inchirierea bunurilor mobile pentru care exigibilitatea taxei pe valoarea adaugata intervine, prin exceptie de la regula generala, la fiecare din datele prevazute in contract pentru plata ratelor, potrivit dispozitiilor art.16 alin.2) din Legea nr.345/2002 privind taxa pe valoarea adaugata, in vigoare pentru anul 2003 :

“Exigibilitatea ia nastere concomitent cu faptul generator, cu exceptiile prevazute de prezenta lege.”

si ale art.135 alin.3 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, in vigoare de la 1 ianuarie 2004 :

“În cazul livrării de bunuri cu plata în rate între persoane stabilite în tara, al operatiunilor de leasing intern, de închiriere, de concesiune sau de arendare de bunuri, taxa pe valoarea adaugata devine exigibila la fiecare din datele specificate în contract pentru plata ratelor, respectiv a chiriei, redeventei sau arendeii. În cazul încasării de avansuri fata de data prevazuta în contract, taxa pe valoarea adaugata devine exigibila la data încasării avansului.”,

Luand in considerare faptul ca in speta partile, asa cum se precizeaza la pag.113 din actul de inspectie fiscala, nu au incheiat un contract in care sa se prevada expres termene de plata, se retine faptul ca in cauza se aplica regula generala privind data la care intervine exigibilitatea taxei pe valoarea adaugata pentru prestări de servicii in general potrivit principiului de drept “regula speciala deroga de la regula generala, iar regula generala nu deroga de la cea speciala” si pentru care obligatia facturării intervine cu exceptia situatiilor prevazute expres de legiuitor, la finalizarea serviciului, respectiv, in speta la finalizarea serviciului de inchiriere care consta in cedarea dreptului de folosinta a unor bunuri mobile.

Astfel, organele de inspectie fiscala in mod eronat au stabilit ca societatea “avea obligatia sa intocmeasca lunar facturi fiscale pentru prestarile de servicii cu mijloacele auto si sa inregistreze in contabilitate lunar veniturile si TVA colectata corespunzatoare fiecărei luni” in baza prevederilor art.68 alin.2) din Hotararea Guvernului nr.598/2002 pentru aprobarea Normelor de aplicare a Legii nr.345/2002 privind taxa pe valoarea adaugata si, respectiv ale art.155 alin.2) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, intrucat intre cele doua societati nu a existat un

contract care sa stipuleze obligatia facturarii lunare a prestatilor, iar serviciile prestate cu mijloacele auto erau in derulare.

Prin urmare, avand in vedere faptul ca emiterea celor doua facturi s-a efectuat inainte de finalizarea seviciului de inchiriere precum si dispozitiile art.16 alin.4) lit.a din Legea nr.345/2002, in vigoare pentru anul 2003 si cele ale art.134 alin.5 lit.a) din Legea nr.571/2003, in vigoare de la 1 ianuarie 2004, care precizeaza ca :

“Exigibilitatea taxei pe valoarea adaugata este anticipata faptului generator si intervine:

a) la data la care este emisa o factura fiscala, înainte livrării de bunuri sau a prestării de servicii; [...]”

se retine ca in mod corect contestatoarea a colectat taxa pe valoarea adaugata la data emiterii facturilor fiscale si nu lunar, asa cum a retinut organul de inspectie fiscala.

Avand in vedere documentele aflate la dosarul cauzei, prevederile legale aplicabile spetei si cele mentionate in prezenta decizie urmeaza sa se admita contestatia pentru suma totala de x lei reprezentand dobanzi si penalitati de intarziere aferent repunerii TVA colectata pe lunile pentru care au fost emise cele doua facturi fiscale si anulara capitolului respectiv din decizia de impunere.

3. Referitor la impozitul pe profit stabilit suplimentar, dobanzi aferente si penalitati de intarziere ca urmare a constatarii nedeductibilitatii cheltuielilor cu salariile,

cauza supusa solutionarii este deductibilitatea cheltuielilor cu salariile si contributiile sociale aferente pentru angajatii care desi au fost platiti de SC T SRL nu au desfasurat activitate pentru angajator ci pentru SC A SA, iar SC T SRL nu a obtinut in perioada * - * venituri de la SC A SA corespunzatoare prestatilor respectivilor lucratori.

In fapt, in perioada * - * o parte din personalul angajat al SC T SRL a efectuat diverse servicii catre SC A SA, pentru care nu s-au emis facturi fiscale si nu s-au inregistrat veniturile aferente, in contabilitatea societatii contestatoare inregistrandu-se doar cheltuielile cu drepturile salariale si contributiile sociale corespunzatoare.

In drept, pentru anul 2003 sunt incidente prevederile art. 9 alin.1) din Legea nr.414/2002 privind impozitul pe profit stipuleaza :

“La calculul profitului impozabil cheltuielile sunt deductibile numai daca sunt aferente veniturilor impozabile.”

iar la art.21 alin.1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, in vigoare de la 1 ianuarie 2004, se mentioneaza :

“Pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de

venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare.”

În temeiul acestor prevederi legale se reține ca la calculul impozitului pe profit cheltuielile sunt deductibile numai dacă sunt efectuate în scopul realizării de venituri impozabile.

Din documentele aflate la dosarul cauzei se reține că în data de * SC T SRL a încheiat cu SC A SA contractul de subantrepriza având ca obiect preluarea în subantrepriza a societății comerciale T SRL, pentru lucrările de construcții contractate privind asigurarea forței de muncă.

Obligațiile subantreprenorului stabilite prin contract privesc asigurarea forței de muncă și executarea lucrărilor, prezentând săptămânal antreprenorului general rapoarte de construcții.

Din situațiile de lucrări facturate de SC T SRL către SC A SA cât și din repartizarea numerică a muncitorilor pe lucrări, organele de inspecție fiscală au constatat că "marea majoritate a personalului angajat al societății contestatoare a participat la lucrările de construcții desfășurate pe șantierele de construcții ale SC A SA".

De asemenea, organele de inspecție fiscală au constatat că pentru serviciile efectuate către SC A SA nu au fost emise facturi de prestări și nu s-au înregistrat veniturile aferente, iar în contabilitatea SC T SRL s-au înregistrat doar cheltuielile cu drepturile salariale și contribuțiile sociale corespunzătoare.

Astfel, organele de inspecție fiscală au constatat că în perioada aprilie * - * societatea contestatoare a înregistrat cheltuieli cu personalul inclusiv cheltuielile cu asigurările sociale, de sănătate, de somaj și protecție socială aferente salariatilor în suma totală de x lei, fără să factureze serviciile prestate și să se înregistreze veniturile corespunzătoare.

Având în vedere cele constatate organele de inspecție fiscală în mod legal au stabilit fără drept de deducere la calculul profitului impozabil cheltuielile cu drepturile salariale înregistrate de SC T SRL pentru muncitorii care au desfășurat diverse activități pentru SC A SA.

În ceea ce privește afirmația contestatoarei că "în activitatea de construcții există perioade când din cauza vremii sau a unor sincopă în activitate, se înregistrează cheltuieli dar nu se înregistrează venituri impozabile" aceasta nu are susținere legală și nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a cauzei întrucât organele de inspecție fiscală au constatat că o parte din personalul salariat al lui SC T SRL a efectuat diverse prestări de servicii către SC A SA, aferent cărora nu s-au facturat și nu s-au înregistrat venituri corespunzător activității desfășurate.

Astfel, organele de inspectie fiscala au constatat ca o parte din personalul angajat cu contract de munca la SC T SRL a desfasurat diverse activitati pentru SC A SA in cadrul atelierelor :

- tamplarie si gater unde in perioada * - * au lucrat un numar de 6 muncitori,

- strungarie unde in perioada * - * au lucrat un numar de 4 muncitori, in conditiile in care pentru atelierul de strungarie, contestatoarea nu detinea utilaje specializate si nici amenajate spatii in acest sens,

- mecanizare parc auto in care in perioada * - * au lucrat un numar de 10 muncitori,

fara ca serviciile prestate de acestia sa fie facturate si sa se inregistreze veniturile corespunzatoare serviciilor prestate.

Avand in vedere documentele aflate la dosar se retine ca in mod legal organele de inspectie fiscala au stabilit ca fiind fara drept de deducere fiscal, cu cotele corespunzatoare contributiilor sociale, rezultand pentru anul * cheltuieli salariale fara drept de deducere fiscal in suma de x lei, iar pentru anul ** in suma de y lei.

Corespunzator cheltuielilor salariale constatate nedeductibile din punct de vedere fiscal organele de inspectie fiscala au stabilit un impozit pe profit suplimentar pentru anul * in suma de x lei pentru care s-au calculat dobanzi in suma de y lei si penalitati de intarziere in suma de z lei, iar pentru anul ** in suma de q lei, pentru care s-au calculat dobanzi in suma de w lei si penalitati de intarziere in suma de t lei.

Cu privire la cheltuielile cu salariile inregistrate in anul 2002, organele de inspectie fiscala au precizat ca societatea a fost in anul respectiv platitoare de impozit pe veniturile microintreprinderii, ca urmare cheltuielile salariale inregistrate in aceasta perioada nu afecteaza profitul impozabil si, implicit obligatiile fata de bugetul statului.

Avand in vedere documentele aflate la dosar si actele normative incidente spetei, se retine ca in mod legal organele de inspectie fiscala au stabilit ca salariile si contributiile sociale aferente acordate muncitorilor care au prestat diverse servicii pentru SC A SA si nu au inregistrat venituri, ca o cheltuiala nedeductibila fiscal, stabilind un impozit pe profit suplimentar de plata, aferent caruia au fost calculate dobanzi si penalitati de intarziere, si in consecinta urmeaza a se respinge ca neintemeiata contestatia pentru acest capat de cerere.

4. Referitor la impozitul pe profit, dobanzi aferente si penalitati de intarziere,

cauza supusa solutionarii este daca societatea poate beneficia de facilitatile prevazute de Ordonanta de urgenta a Guvernului nr.24/1998 privind regimul zonelor defavorizate in conditiile in care

lucrarile de constructii au fost efectuate in localitati care nu sunt declarate zone defavorizate.

In fapt, contestatoarea a obtinut venituri din prestari servicii in constructii in baza contractului de subantrepriza incheiat cu SC SA.

Astfel, din totalul presarilor de servicii in constructii facturate de contestatoare catre SC A SA in perioada * - * in valoare de x lei, prestari de servicii in constructii in valoare de y lei sunt aferente unor obiective de constructii aflate in localitati care nu sunt declarate zone defavorizate.

In drept, art.6 alin.1) lit.c) din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr.24/1998 republicata privind regimul zonelor defavorizate prevede :

“(1) Societatile comerciale cu capital majoritar privat, persoane juridice române, precum si întreprinzatorii particulari sau asociatiile familiale, autorizate conform Decretului-lege nr. 54/1990 privind organizarea si desfasurarea unor activitati economice pe baza liberei initiative, care își au sediul si își desfasoara activitatea în zona defavorizata, beneficiaza pentru investitiile nou-create de urmatoarele facilitati: [...]

c) scutirea de la plata impozitului pe profit pe durata de existenta a zonei defavorizate;”

In speta sunt incidente si prevederile art.9 alin.1) din Hotararea Guvernului nr.728/2001 privind aprobarea Normelor metodologice pentru aplicarea Ordonantei de urgenta a Guvernului nr.24/1998 potrivit carora :

“(1) Beneficiaza de scutirea de la plata impozitului pe profit, prevazuta la art. 6 lit. c) din ordonanta, pe baza certificatului de investitor în zona defavorizata, societatile comerciale cu capital majoritar privat, persoane juridice române, care au sediul social si își desfasoara activitatea în zona defavorizata declarata, în domeniile de interes economic clasificate în anexa nr. 1, si care angajeaza forta de munca în conditiile prezentelor norme metodologice.”

In temeiul acestor prevederi legale se retine ca societatile care au sediul, isi desfasoara activitatea in zonele defavorizate in domeniile de interes prevazute de legiuitor si angajeaza cu contract de munca individual personal provenit din somaj beneficiaza de scutirea la plata a impozitului pe profit.

Din documentele aflate la dosarul cauzei se retine ca societatea avea sediul social in zona defavorizata si a detinut certificatul de investitor in zona defavorizata eliberat de Agentia pentru Dezvoltarea Regionala Sud-Vest Oltenia in *.

In baza contractului de subantrepriza incheiat cu SC A SRL, aceasta avea obligatia "sa asigure subantreprenorului, respectiv SC T SRL, toate materialele, utilajele, mijloacele de transport necesare efectuarii lucrarilor subcontractate".

Din devizele de lucrari si situatiile de plata intocmite de contestatoare catre SC A SA, in calitate de antreprenor general, organele de inspectie au constatat ca cea mai mare parte a prestarilor de servicii in constructii facturate catre SC A SA si inregistrate in contabilitate se refereau la obiective de constructii situate in localitati care nu sunt declarate zone defavorizate,

Astfel, din totalul prestarilor de servicii in constructii facturate catre SC A SA in perioada ianuarie - decembrie * in valoare de x lei, prestari de servicii in constructii in valoare de y lei sunt aferente unor obiective de constructii aflate in localitati care nu sunt declarate zone defavorizate, situatie in care contestatoarea nu mai poate beneficia de prevederile Ordonantei de urgenta a Guvernului nr.24/1998 privind regimul zonelor defavorizate si, in consecinta organele de inspectie fiscala in mod legal au stabilit suplimentar de plata un impozit pe profit aferent fiecarei operatiuni/activitati pentru care nu beneficiaza de scutire de la plata impozitului pe profit.

In ceea ce priveste afirmatia societatii ca "diferentele de impozit pe profit pentru perioada reverificata din anul 2003 se datoreaza majorarii fanteziste a bazei impozabile cu o serie de cheltuieli realizate de societate si considerate nedeductibile fiscal de catre echipa de control din cadrul DGFP *, dar deductibile fiscal de echipa de control din cadrul DGFP **" acestea nu are sustinere legala si nu poate fi retinuta in solutionarea favorabila a cauzei intrucat organele de inspectie fiscala au reverificat societatea in baza adresei Inspectoratului de Politie al Judetului * - Serviciul de investigare a fraudelor din cadrul Ministerului Administratiei si Internelor prin care s-a solicitat *"efectuarea unui control incrucisat la SC A SA si SC T SRL pentru a se stabili daca intre cele doua societati au avut loc relatii comerciale, care a fost natura acestora, daca s-au respectat prevederile legale si daca vreuna din cele doua societati a fost prejudiciata urmare a relatiilor avute."*

Astfel, afirmatiile formulate de contestatoare nu au sustinere legala deoarece organele de inspectie fiscala au constatat ca activitatile de prestari servicii in constructii pentru care SC T SRL a emis facturi catre SC A SA si pe care le-a considerat ca intra sub incidenta OUG nr.24/1998 ca fiind desfasurate in interiorul zonei defavorizate au fost in realitate lucrari de constructii desfasurate in afara zonei si care s-au concretizat in obiective industriale si civile plasate in localitati din afara zonei defavorizate, respectiv *, **, ***, ****.

Fata de impozitul pe profit stabilit de societate, organele de inspectie fiscala in mod legal au stabilit un impozit pe profit suplimentar in suma de x lei, datorat incadrarii veniturilor inregistrate de SC T SRL ca venituri obtinute din afara zonei defavorizate, din care y lei aferente anului * si z aferente anului **, si in consecinta urmeaza a se respinge contestatia ca neintemeiata pentru acest capat de cerere.

Deoarece in sarcina contestatoarei a fost retinut ca fiind datorat un debit de natura impozitului pe profit, aceasta datoreaza si dobânzile si penalitatile de întârziere, calculate in baza prevederilor art.12 din Ordonanta Guvernului nr.61/2002 privind colectarea creantelor bugetare si ale art.115 alin.1) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 republicata privind Codul de procedura fiscala, conform principiului de drept **accessorium sequitur principale**.

5. Referitor la impozitul pe profit stabilit suplimentar, dobanzi aferente si penalitati de intarziere aferente veniturilor din facturile GJACA/2003 si 2004,

cauza supusa solutionarii este daca pentru profitul aferent activitatii de inchiriere de autovehicule societatea poate beneficia de scutire la plata impozitului pe profit in conditiile in care prin anexa 1 la Normele metodologice de aplicare a Ordonantei de urgenta a Guvernului nr.24/1998 privind clasificarea domeniilor de interes pentru zonele defavorizate, inchirierea autoturismelor fara operator nu este scutita de la plata impozitului pe profit.

In fapt, in perioada * - * contestatoarea a pus la dispozitia societatii comerciale A SA, in regim de inchiriere, autoturismele achizitionate in leasing in schimbul achitarii de catre aceasta societate a ratelor de leasing, iar inchirierea autoturismelor s-a facut fara servant.

Pentru aceste servicii SC T SRL a emis facturile GJACA pe 2003 pentru perioada martie - noiembrie * si pe ** pentru perioada noiembrie 2003 - aprilie 2004, iar din specificatia anexata la facturi a rezultat ca s-au facturat echivalentul a 7, respectiv 5 rate de leasing.

Organele de inspectie fiscala au incadrat veniturile in suma de x lei din factura de prestari servicii pe 2004 la trim.IV al anului 2003 intrucat erau venituri aferente acestei perioade, respectiv lunilor noiembrie si decembrie 2003, stabilind un impozit pe profit suplimentar de plata, diferenta de venituri fiind luata in calcul la determinarea impozitului pe profit pe anul 2004.

In drept, art.9 alin.2) din Hotararea Guvernului nr.728/2001 privind aprobarea Normelor metodologice pentru aplicarea Ordonantei

de urgenta a Guvernului nr.24/1998 privind republicata privind regimul zonelor defavorizate, republicata, cu modificarile ulterioare prevede ca :

“Societatile comerciale mentionate la alin. (1) nu beneficiaza de scutire de la plata impozitului pe profit pentru profitul rezultat din efectuarea operatiunilor de lichidare a investitiei, conform legii, pentru profitul obtinut din vânzarea de active corporale si necorporale, câstigurile realizate din investitii financiare, profitul obtinut din desfasurarea de activitati în afara zonei defavorizate, precum si pentru cel rezultat din desfasurarea de activitati în alte domenii decât cele de interes pentru zonele defavorizate, declarate potrivit legii.”

iar la lit.M din Anexa 1 la actul normativ respectiv este specificat ca domeniu de interes :

“Tranzactii imobiliare, închirieri si activitati de servicii prestate în principal întreprinderilor

Exceptii:

- Grupa 703 - Activitati imobiliare, pe baza de tarife sau contracte;*
- Diviziunea 71 - Închirierea masinilor si echipamentelor fara operator si a bunurilor personale si gospodaresti;*

In temeiul acestor prevederi legale se retine ca veniturile obtinute din inchirierea masinilor fara servan nu sunt scutite de plata impozitului pe profit.

Din documentele aflate la dosarul cauzei se retine ca desi contestatoarea are sediul social in zona defavorizata declarata in baza Hotararii Guvernului nr.191/1999 si poseda certificatul de investitor in zona defavorizata din 2002 si a angajat incepand cu data de * personal muncitor preluat din somaj, nu beneficiaza de scutire de la plata impozitului pe profit pentru profitul obtinut din desfasurarea prestarilor de servicii pentru mijloacele auto inchiriate, aceasta activitate fiind prevazuta in mod expres de legiutor ca fiind exceptata de la scutirea de impozit pe profit.

Astfel, in mod legal organele de inspectie fiscala au constatat ca veniturile inregistrate de contestatoare in baza celor doua facturi de prestari servicii cu auto nu se incadreaza in prevederile Ordonantei de urgenta a Guvernului nr.24/1998 privind regimul zonelor defavorizate, si nu beneficiaza de scutire la plata impozitului pe profit.

Avand in vedere documentele aflate la dosar, actele normative incidente cauzei si cele retinute in continutul deciziei urmeaza a se respinge ca neintemeiata contestatia societatii pentru suma de x lei reprezentand impozit pe profit stabilit de organele de inspectie fiscala aferent veniturilor din facturile de prestari servicii cu mijloacele auto inchiriate.

In ceea ce priveste dobanzile in suma de y lei si penalitatile de intarziere in suma de z lei aferente diferentei de impozit pe profit stabilita de plata pe anul *, se retine ca organele de inspectie fiscala in mod eronat au calculat aceste accesorii si pentru perioada anterioara emiterii facturii pe **, intrucat momentul obtinerii de venit si calculul impozitului aferent este cel al emiterii facturii.

Intrucat din documentele aflate la dosarul cauzei nu se poate stabili distinct accesoriile calculate de organele de inspectie fiscala pentru perioada noiembrie * - aprilie **, aferent facturii pe **, urmeaza sa se desfiinteze capitolul respectiv din decizia de impunere contestata, urmand ca organele de inspectie fiscala sa recalculeze cuantumul accesoriilor in functie de scadenta impozitului pe profit aferent veniturilor din facturare.

6. Referitor la impozitul pe profit stabilit suplimentar, dobanzi aferente si penalitati de intarziere, urmare a neacceptarii deductibilitatii a cheltuielilor cu comisioanele bancare,

cauza supusa solutionarii este deductibilitatea cheltuielilor cu comisioanele bancare aferente avansurilor incasate de la SC A SA sub forma de viramente bancare in conditiile in care banii primiti cu acest titlu nu au fost utilizati de contestatoare fiind restituiti in cateva zile creditorului.

In fapt, in perioada * - * contestatoarea a incasat de la SC A prin viramente bancare diverse sume de bani cu titlu "avans marfa", sume care nu au fost utilizate conform obiectului operatiunilor inscrise pe documentele de incasare, si care au fost restituite intr-un interval de cateva zile, cu mentiunea "restituiri avansuri marfa". Pentru operatiunile de incasari si plati societatea a inregistrat si platit cheltuieli cu comisioanele bancare.

In drept, pentru anul *, sunt incidente prevederile art.9 alin.1) din Legea nr.414/2002 privind impozitul pe profit si ale art.21 alin.1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, in vigoare de la 1 ianuarie 2004, citate la pct.3 din prezenta decizie.

In temeiul acestor prevederi legale se retine ca la calculul impozitului pe profit cheltuielile sunt deductibil fiscal numai daca sunt efectuate in scopul realizarii de venituri.

Din documentele aflate la dosarul cauzei se retine ca in perioada ianuarie * - decembrie ** societatea a incasat de la SC A SA prin viramente bancare diverse sume de bani cu titlu "avans marfa", sume care nu au fost utilizate fiind restituite intr-un interval de cateva zile.

Astfel, corespunzator operatiunilor de incasari si plati efectuate in perioada ianuarie - decembrie * societatea a inregistrat si a platit cheltuieli cu comisioanele bancare, iar pentru perioada ianuarie - decembrie ** a inregistrat si platit cheltuieli cu comisioanele bancare.

Ca atare, cheltuielile cu comisioanele si serviciile bancare suportate de contestatoare nu sunt deductibile fiscal la calculul profitului impozabil pentru anii * si *, intrucat avansurile nu au servit activitatii societatii si nu au concurat la efectuarea unor operatiuni aducatoare de venituri pentru societate.

Urmare celor constatate, organele de inspectie fiscala in mod legal au stabilit un impozit suplimentar de plata in suma totala de x lei pentru care s-au calculat dobanzi si penalitati de intarziere.

Cu privire la afirmatia societatii ca a inregistrat in contabilitate comisionele bancare in baza extraselor de cont, aceasta nu poate fi retinuta in solutionarea favorabila a cauzei intrucat organele de inspectie fiscala nu au pus la indoiala legalitatea extraselor de cont emise de banca, ci faptul ca respectivele cheltuieli bancare nu sunt deductibile fiscal intrucat nu s-au realizat venituri.

In ceea ce priveste afirmatia societatii ca in activitatea de constructii ca "utilizarea de avansuri de la beneficiarii lucrarilor este o metoda de suplinire temporara a lipsei de lichiditati" aceasta nu are sustinere legala si nu poate fi retinuta in solutionarea favorabila a cauzei intrucat sumele primite au fost cu destinatia "avans marfa" si nu au fost utilizate pentru scopul invocat.

Avand in vedere documentele aflate la dosarul cauzei si actele normative incidente cauzei, se retine ca in mod legal organele de inspectie fiscala au considerat cheltuielile cu comisioanele ca fiind nedeductibile fiscali intrucat au fost efectuate fara realizarea de venituri, fapt pentru care urmeaza a se respinge ca neintemeiata contestatia si pentru acest capat de cerere.

7. Referitor la suma de x lei reprezentand impozit pe profit stabilit suplimentar, la suma de y lei reprezentand dobanzi aferente, la suma de z lei reprezentand penalitati de intarziere la suma de q lei reprezentand dobanzi aferente TVA stabilita suplimentar si la suma de w lei reprezentand penalitati de intarziere,

cauza supusa solutionarii este daca Agentia Nationala de Administrare Fiscala se poate pronunta pe fond asupra acestor capete de cerere in conditiile in care contestatia nu este motivata.

In fapt, prin decizia de impunere, emisa in baza raportului de inspectie fiscala, organele de inspectie fiscala au stabilit de plata in sarcina societatii suma de x lei reprezentand impozit pe profit

suplimentar de plata, suma de y lei dobanzi aferente, suma de z lei penalitati de intarziere , suma de q lei reprezentand dobanzi aferente TVA din facturile de prestari servicii si suma de w lei reprezentand penalitati de intarziere aferente.

Din obligatiile suplimentare de plata stabilite de organele de inspectie fiscala, prin contestatia formulata impotriva deciziei de impunere, SC T SRL nu si-a motivat aceste capete de cerere pentru suma de x reprezentand impozit pe profit, suma de y lei reprezentand dobanzi aferente, suma de z lei reprezentand penalitati de intarziere, suma de q lei reprezentand dobanzi aferente TVA din facturile de prestari servicii si suma de w lei reprezentand penalitati de intarziere.

In drept, art.175 alin.1) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 republicata privind Codul de procedura fiscala prevede :

"Forma si continutul contestatiei :

Contestatia se formuleaza in scris si va cuprinde : [...]

c) motivele de fapt si de drept;

d) dovezile pe care se intemeiaza;"

iar pct.12.1 lit.b) din Ordinul Presedintelui Agentiei Nationale de Administrare Fiscala nr.519/2005 privind aprobarea Instructiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata stipuleaza “

“Contestatia poate fi respinsa ca : [...]

b) nemotivata, în situatia în care contestatorul nu prezinta argumente de fapt si de drept în sustinerea contestatiei sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse solutionarii; [...]"

Avand in vedere cele retinute mai sus, faptul ca societatea nu aduce nici un argument cu privire la cuantumul debitului stabilit suplimentar de plata si a accesoriilor aferente, data de la care au fost calculate dobanzile si penalitatile de intarziere, numarul de zile de intarziere si cota de dobanzi si penalitati aplicata, urmeaza a se respinge ca nemotivata contestatia pentru acest capat de cerere.

8. Referitor la cererea societatii de suspendare a executarii silite pana la solutionarea contestatiei, la art. 185 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, se prevede:

"Suspendarea executarii actului administrativ fiscal

(1) Introducerea contestatiei pe calea administrativa de atac nu suspenda executarea actului administrativ fiscal.

(2) Organul de solutionare a contestatiei poate suspenda executarea actului administrativ atacat pâna la solutionarea contestatiei, la cererea temeinic justificata a contestatorului."

Avand in vedere faptul ca Directia generala de solutionare a contestatiilor a solutionat contestatia, iar in conformitate cu art 180 alin 2 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata "*decizia sau dispozitia emisa în solutionarea contestatiei este definitiva în sistemul cailor administrative de atac*", se retine ca cererea de suspendare a executarii silite a ramas fara obiect.

Pentru considerentele retinute si in temeiul art.14, art.16 alin.2 si alin.4 din Legea nr.345/2002, art.9 alin.1) si art.7 din Legea nr.414/2002, art.21 alin.1), art.134 alin.3), art.135 alin.3 si alin.5 lit.a) si art.155 alin.2) din Legea nr.571/2003, art.68 alin.2 din Hotararea Guvernului nr.598/2002, art.9 alin.1) din Hotararea Guvernului nr.728/2001, art.6 alin.2) din Legea nr.82/1991, art.6 alin.1) lit.c) din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr.24/1998, pct.12.1 lit.b) din Ordinul Presedintelui Agentiei Nationale de Administrare Fiscala coroborat cu art.103 alin.3), art.175 alin.1) si art.185 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala republicata, se

DECIDE

1. Admiterea contestatiei formulata de SC T SRL din Tg. Carbonești pentru suma de **x lei** reprezentand :

- dobanzi aferente TVA stabilit suplimentar,
- penalitati de intarziere aferente TVA.

2. Respingerea ca neintemeiata a contestatiei formulata pentru suma de **y lei** reprezentand :

- impozit pe profit,
- dobanzi aferente impozitului pe profit,
- penalitati de intarziere aferente impozitului pe profit,

precum si diminuarea impozitului pe veniturile microintreprinderilor cu suma de x lei, a dobanzilor aferente cu suma de y lei si a penalitatilor de intarziere cu suma de z lei.

3. Respingerea ca nemotivata a contestatiei pentru suma de **y lei** reprezentand

- dobanzi aferente TVA stabilita suplimentar,
- penalitati de intarziere aferente TVA,
- impozit pe profit,
- dobanzi aferente,
- penalitati de intarziere.

4. Desfiintarea capitolului din decizia de impunere pentru suma de **x lei** reprezentand dobanzi si pentru suma de **y lei** reprezentand penalitati de intarziere aferente impozitului pe profit pentru veniturilor din facturile de prestari servicii cu mijloacele auto, urmand ca organele de inspectie fiscala sa procedeze la refacerea verificarii pentru aceleasi obligatii bugetare si aceeasi perioada supusa inspectiei prin actul contestat cu respectarea prevederilor legale incidente cauzei in perioada verificata, conform celor retinute in motivarea prezentei decizii.

5. Respingerea cererii SC T SRL privind suspendarea executarii deciziei de impunere, ca ramasa fara obiect.

Prezenta decizie poate fi atacata la Curtea de Apel *, in termen de 6 luni de la data comunicarii.

DIRECTOR GENERAL